

[Miljøministeren]

Jeg er meget glad for den korrektion, hr. Brøndsted selv gav af sin begrundelse for spørgsmålet, hvor det jo meget tydeligt siges, at ministeren måske er grebet af en slags kuller, og at han »griber til brug af lineal og bulldozer gennem et af Danmarks fineste og mest følsomme natur- og kulturområder«.

Jeg skal svare på det mere konkrete indhold i spørgsmålet og sige, at fredningsstyrelsen selvfølgelig har behandlet sagen, som den skal forud for visse større vejprojekter, der kan få en væsentlig indflydelse på landskabet. De skal godkendes af fredningsstyrelsen i medfør af naturfredningsloven.

Fredningsstyrelsen har oplyst, at baggrunden for fredningsstyrelsens første udspil i sagen var, at man umiddelbart vurderede vejprojektet som overraskende omfattende. Man bad derfor dels om supplerende oplysninger og dels om et reduceret projekt som grundlag for en forhandling med amtsrådet. Amtsrådet tilkendegav imidlertid over for mig personlig i et brev utilfredshed med fredningsstyrelsens beslutning og navnlig med, at amtsrådet ikke havde haft mulighed for at gennemgå sagen på stedet med fredningsstyrelsen.

Jeg fik fra fredningsstyrelsen et løfte om, at man uden at afvente et reduceret projekt ville søge at få afklaret de udestående spørgsmål, og fredningsstyrelsen og amtskommunen gennemgik derefter vejstrækningen meget nøje. Amtsrådet præciserede meget stærkt, at man på de punkter, hvor fredningsstyrelsen havde kritiseret, allerede havde søgt at tage hensyn til denne kritik, der var baseret på fredningsmæssige interesser. På den anden side gjorde de vejtekniske og trafikikkerhedsmæssige krav, at det ikke var muligt at gennemføre de reduktioner, som fredningsstyrelsen havde foreslået. Det skyldtes bl. a., at vejstrækningen til dels forløber i et såkaldt blødbundsområde.

Efter en indgående drøftelse med amtsrådet af de enkelte punkter fandt fredningsstyrelsen ikke grundlag for at modsætte sig en godkendelse af vejprojektet i henhold til naturfredningsloven, og jeg betragter sagen som afsluttet med fredningsstyrelsens afgørelse.

Brøndsted (V):

Øden må jo have en årsag. Om årsagen er kuller eller det er dårlig sagsbehandling

op til maj måned eller det er pression i tiden fra 12. maj til 28. september, det kan man ikke se noget om.

Jeg vil godt spørge ministeren: ville det ikke have været rimeligt, at man i skrivelsen af 28. september havde fortalt, hvorfor man har ændret standpunkt? Der kommer en skrivelse, hvor der bare står, at man giver tilladelse. Ja, man kommer med en henstilling om, at man tager hensyn til det under jorden liggende, de arkæologiske forhold. Jeg synes, det havde været rimeligt at komme med en virkelig begrundelse, når man havde lavet så varmt et brev. Det var jo en smuk skrivelse, den af 12. maj. Derfor synes jeg godt, man kunne have præciseret noget klarere og stærkere, hvorfor man har foretaget denne mærkværdige kovending, måske gennem en erkendelse af, at der ikke har været en helt tilbundsgående sagsbehandling, eller at man har været ude for meget stærke presargumenter fra amtsrådets side.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg må takke for hr. Brøndsteds karakteristik af den smukke skrivelse, men må jeg lige sige, at når et amtsråd ønsker over for mig, at man også fra fredningsstyrelsen får lejlighed til at se på selve forløbet, og jeg taler med fredningsstyrelsen og fredningsstyrelsen tager til Fyn og kigger på vejstrækningen og de forhold, som man har sagt i den første skrivelse at der var grund til at se nærmere på – det gør man den 25. september – så finder jeg, at det er et meget rimeligt resultat, der er kommet ud af det: at fredningsstyrelsen sammen med amtsrådet på stedet ændrer den indstilling, som man havde tidligere, når man møder stærke begrundelser herfor. Jeg vil næsten sige, at det modsatte ville have været meget urimeligt: at man havde opretholdt en afgørelse, der direkte ikke er belæg for efter synet på stedet den 25. september.

Brøndsted (V):

Finder ministeren det ikke rimeligt, om man havde givet en forklaring over for lokalbefolkningen, for den står altså simpelt hen uforstående over det. Der er jo folk, der er for, og folk, der er imod. Nogle jubler den 12. maj, for nu gik det. Så sker der altså en hel masse, man intet får at vide om, og så kommer lige den stik modsatte afgørelse. Så